

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący)

SSN Jerzy Kwaśniewski

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

o wznowienie postępowania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 kwietnia 2011 r.,

zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 11 marca 2010 r.,

1. oddala zażalenie;

2. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego) na rzecz radcy prawnego G. N. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) powiększoną o kwotę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2007 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił zażalenie J. G. na postanowienie Sądu Okręgowego z 18 czerwca 2007 r., którym odrzucono jego odwołanie od decyzji

Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia z dnia 27 września 2002 r. z uwagi na wniesienie go po upływie przepisane terminu (art. 477⁹ § 3 k.p.c.).

Postanowieniem z dnia 11 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił natomiast skargę ubezpieczonego J. G. o wznowienie postępowania w sprawie AUz .../07 zakończonego prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 18 czerwca 2007 r., uznając że nie zachodzi podnoszona przez skarżącego nieważność postępowania (art. 401 pkt 1 k.p.c.), albowiem w sprawie nie orzekł sędzia wyłączony z mocy ustawy i wskazując że przywołana przez skarżącego na rozprawie dodatkowa podstawa wznowienia w postaci art. 401 pkt 2 k.p.c. w ogóle nie została sprecyzowana.

Ubezpieczony złożył zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2010 r., zarzucając naruszenie art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. w związku z art. 379 pkt 4 k.p.c. i wnosząc o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, a także o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania, a w razie oddalenia zażalenia – przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonemu przez radcę prawnego w postępowaniu zażaleniowym z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 399 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania przysługuje tylko w sprawach, w których postępowanie zostało zakończone prawomocnym wyrokiem, a więc rozstrzygnięte merytorycznie, chyba że zachodzi wyjątek wprowadzony w paragrafie drugim omawianego przepisu przez ustawę z dnia 22 grudnia 2004 r. nowelizującą Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98). Zgodnie z powszechnie przyjętymi zasadami wykładni przepisów prawa, norma prawna zawierająca wyjątek od zasady nie może być wykładana w sposób rozszerzający, ani stosowana w drodze analogii do innych sytuacji, niż w niej przewidziane. Z tych względów niedopuszczalna jest wykładnia art. 399 k.p.c. dopuszczająca możliwość wznowienia postępowania w każdej sprawie, także zakończonej prawomocnym postanowieniem nierozstrzygającym jej merytorycznie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2007 r., I CO 8/07, LEX nr 457745, czy postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2007 r., V CZ 102/07, LEX nr 623851). Zamieszczonego w art. 399 § 2 k.p.c.

wyjątku od zasady określonej w art. 399 § 1 k.p.c., przewidzianego tylko dla sytuacji, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie, nie można zatem stosować w drodze analogii do wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem o odrzuceniu odwołania, jeżeli Trybunał Konstytucyjny nie orzekł o niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą przepisu, na podstawie którego odrzucono odwołanie.

Z powyższego wynika, że skarga o wznowienie postępowania była w niniejszej sprawie niedopuszczalna, co jest równoznaczne z brakiem możliwości stwierdzenia, że istniały ustawowe podstawy do wznowienia tego postępowania, tym samym wykluczając możliwość uwzględnienia zarzutów zażalenia zmierzających do wykazania, że takie podstawy istniały.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., postanowił jak w sentencji.